

КРАЄЗНАВЧА ПОДОРОЖ
«ВУЛИЦЯМИ РІДНОГО
СЕЛА»

Красназнавча подорож «Вулицями рідного села»

Для кожної людини дорога у великий світ починається від отчого порога, який ми звемо домівкою, рідним краєм, своєю малою батьківщиною. Адже Батьківщина- це не тільки наша країна, а й місце, де ти народився і виріс.

Ми народилися і вирісли на прекрасній поліській землі - Сарненщині, у тихому мальовничому селі Мале Вербче. Це край оксамитової зелені трав і дерев, блакитного неба, веселого щебетання птахів. Ліворуч село омиває своїм тихим плесом річка Мельниця. Той, хто приїжджає в село навесні, напевно, обов'язково зверне увагу на садки, що ростуть на кожній садибі.

Перша згадка про село Мале Вербче датується 1609 роком. Село підпорядковане Коростській сільській раді з 1947 року. Його територія займає площу 1295 га. На сьогодні у селі є чотири вулиці: Центральна, Шкільна, Широка і Нова.

Давайте пройдемося вулицею Центральною. Вона найдовша, адже проходить через усе село і має 164 садиби. За спогадами старожилів, після війни на селі (так колись називали територію вул. Центральної), було 54 хати. Вони були розташовані по одній стороні шляху(дороги), а господарські будівлі(клуні) - по другій.

Не кожне, як колись називали «бригадне» село може похвалитися поштовим відділенням, а у Малому Вербчі його відкрили у листопаді 1977 року. Начальником поштового відділення призначили молодого спеціаліста з Великого Вербчого - Мельник Надію Климівну, а Лисого Семена Демяновича-листоношею.

У нашому селі Надія зустріла свою долю. Скоро буде сорок два роки, як до Надії Климівни, кожного дня йдуть односельці: заплатити комунальні послуги, отримати пенсію, забрати посилку, а хтось просто поспілкуватися, спитати поради. Маминою стежиною пішла донька Галина і ось уже п'ятий рік працює з мамою - листоношею.

З ранньої весни і аж до морозів на обісті Болкун Оксани Юхимівни бувають рясним цвітом квіти. У неї у квітнику є: підсніжники, тюльпани, троянди, кали, юна, айстри та багато інших.

На вул. Центральній народився і виріс знаний на Рівненщині та в Україні поет, письменник, журналіст, вчитель і дуже хороша людина- В. Г.Титечко. Зі спогадів мами(Галини Євгенівни), він ріс допитливим , рухливим, дуже любив рибалити і грати у футбол. А ще Василь любив слухати байки, які розповідав прадід Босий Василь Васильович(по-вуличному дід Вальчик). У дідуся ті розповіді склалися у фантастичні повісті. Вперше вірш В. Титечка опублікували у «Сарненських новинах», коли він навчався у 9 класі. Його порадиником на письменницькій ниві був (нині покійний) Леонід Куліш-Зіньків.

Далі по вулиці Центральній знаходиться міні-маркет «Крамниця» та бар «Затишок» Великовербчинського споживчого товариства.

У 1967 році у нашому селі відкрили кінотеатр «Жовтень», який пізніше переобладнали у клуб. На сьогодні у клубі працює завідувачем Дубинець

Віталій Михайлович. У колишньому приміщенні бібліотеки культпрацівники облаштували музей.

Живе по вулиці Центральній талановита майстриня Банацька Інна Степанівна. Вона працює педагогом-організатором у с. Поляна, а у вільний час займається бісероплетінням , вишиває бісером, а ще займається канзаші (вироби із стрічок).

Інна Степанівна нагороджена грамотою Сарненської райдержадміністрації за 1 місце у ІХ районному фестивалі творчої молоді «Мистецтво молодих» у жанрі «Вжитково-декоративне мистецтво» (вікова категорія 28-35р.).

Далі по вулиці розташований приватний магазин «Світлана». За ним молитовний будинок християн Віри Євангельської.

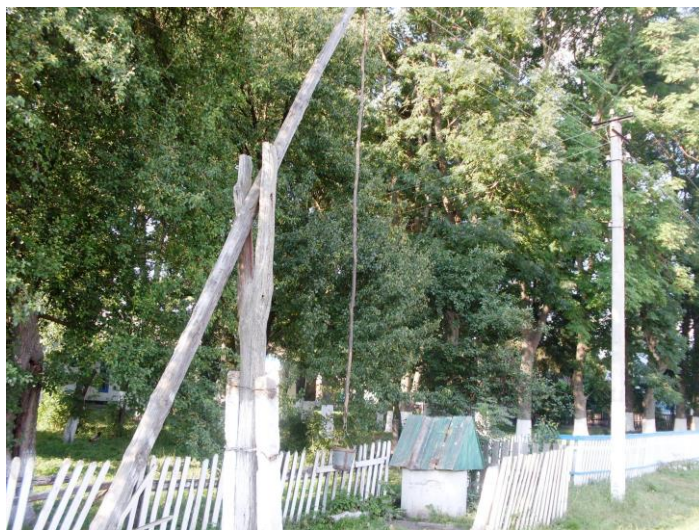
По вулиці Центральній 110 проживає дуже скромна і талановита поетеса Патрикей Ніна Павлівна. Народилася і виросла у Малому Вербчі.

Довгий час працювала у місцевому магазині продавцем. Ще в юні роки пробувала писати вірші. Вже у зрілому віці почала писати для себе. Тільки не давно (наполягли друзі) показала свої твори редакції часопису «Сарненські новини». Читачам сподобалися поезії та житейські історії.

Газета «Духовність» теж залюбки друкує колядки та вірші Ніни Павлівни. У її доробку багато віршів для дітей і дорослих, оповідань, псалмів. На жаль, книжки не видала, бо бракує коштів.

У березні 2019 року по вулиці Центральній відкрився новий приватний магазин «Чайка». Молоді сім'ї будують нові добротні будинки, вулиця оновлюється, отже село буде жити. Поряд із благами цивілізації, вірою і правдою служать односельцям колодязі – журавлі.

Головною окрасою нашої Центральної вулиці є Свято-Воскресенська церква.

У неділю і свята поспішають односельці до храму, щоб духовно відпочити, зарядитись позитивною енергією і послухати мудрих проповідей отця Василя.

Свою розповідь хочу закінчити рядками вірша Ніни Патрикей:

Є багато сіл на світі
Наше – найрідніше.
Мама пісня колискова
Тут, в нас, наймиліша.
Ми своє Вербче Маленьке
Будемо любити,
Адже ми і наші діти
Тут маємо жити!